

från Emilie Topelius

Stockholm 2 juli 1882

Min egen älskade, ende vän! och min
Tina, mitt kära barn, och alla andra som ta
ga del i mitt väl och ve! Tusen hälsningar
från edra landsförvistar! --

Tina och Eva äro ute, jag har legat ner
tre gånger på förm. kl. är nu ungefär 12.
Här är ett oödeligt skramel, Eva sof g i natt
jag sof ifland, Tina var lyckligare. Vi hade
ju en så lycklig resa, det hörde vi från Abo, så
sedan fortfor det lika chere blästen var stark
nog, men det var ett präktigt fartyg! kl 14.
voro vi i Ålholm, både Bonnier och mlle Kjellström
voro emot oss. Lätt skepps- och teeller, fördes se-
dan af Bonnier i vagn (han var ej sjelf med,
men mansell Kjellström) till hennes no. 30. Här
var de så lycklig och tacksam, att lärarna
kunno öfver att vi kommit ihog henne. Nog
har hon folk, så att inte var det annat än
gammele vänner som låg till grund. -- Först
jag är litet darrkändt, och har dålig pennor

derför är stilen så fastlig. Papper måste
jag sticka och köra, fast jag har med, men
jag kom g. m. åt det de flick: äro borta.
Vi hade en trefflig dag i går. Bonnier kom med
två döttrar och son efter oss ~~vi~~ ^{till Strömstad} ~~vi~~ ³
och förde oss till Hasselbacken på middag.
Der bestods bouillen med fiskbuddings skinka
rökt lax med spenat, kyckling och jordskub-
bar åt de andra, glassbudding åt mig.
Rött vin och champagne, sedan kaffe
ute i det gröna. Der var Edelfelt men
han betrade blott på Bonnier. Rysligt
fullt med folk och den ena skaran af
löste den andra. Vagnarna ^{togs} ~~gick~~
~~och vänta hela tiden~~ ^{klockan 6 och} ~~vi~~ ^{vi} förlestade
oss der. Sedan ställdes kosen till "Belleve-
dere" ett ofantligt högt torn der man
såg hela Stockholm och Djurgården
för sina fötter öfver trädtopparna.
Med en kikare såg man ända till lada-
gårds gårdet der tält och manskap
kamperade. Der var en bok der alla
skulle skriva sina namn, vi skrefos.
Så vi kommo ned igen gjorde vi bekant-
skap med en apa, två björnar, nästan
fullvuxna, och en hop slufvor. Det skall
komma ännu mera djur.

Da upprystgo vi igen i vagnarna
och foro till Rosendals slatt, som vi
besägo. Det var i liten och gammal städ
mycket taflos var der och några
ettmärkt vackra mosaik saker. Da
ville han ända sedan att vi skulle
fara vidare men kl. var öfver 8 och
vi både att få fara hem. Aina var den
som höll reda på tiden för mamma.
Da gjordes ännu krakar på hemvagn
i den herrliga parken och vi hemkom-
mo efter 9. Hela tiden stodo vagnarna
och väntade da vi stego eer.

I morse drucko vi kaffe tillsammans
i Loas och min kamrars, det smekte kort
helt annat än på ängbåten. Sedan läste
Aina ett par kapitel ur Joh. evangelium
som gjorde oss godt att höra. Min egen
Ladde, öfverallt tycker jag mig känna
verkan af dina trogna böner. Gud välsigne
deg derfore! Hanna Backman
var på "Finland" och skall till Visby för an-
dra gången, hon tyckte om liften der. Men
inte just om läkaren. Lovén var med, han
hade g. hört godt om Melander och varna
de mig för kalkdamm. Hog blir det bra
jag tror vi ha Gud med oss. Farväl, helsa,
Thilda och Anna hjerteligen! Gud vare hos oss alla!
Din Emilia.

Hellan kökspersonalen, och fröga Lellan, fröta och Urenn om de vilja bli kvar.

Senare på lördagen.

Nu ha vi bifattit till ångs. Visby
som går kl. 6 härifrån. Eva blir kvar
hon skall i morgon till Dalarna.

Ännu känna vi oss ha gemenskap med
er och Finland men sen -- ?

Guð är ju öfverallt! — Bonnier var så
artig och skref ett bref med mig till en
Lektor Bergman i Visby att han skulle
taga vård om oss och bereda oss tillfälle
att besöka prinsessan Josefines Eugénies
park etc. Lilla Backmanssonskan är
emot oss vid landningen i morgon

kl. 10. Der är så fullt med passagerare
på Visby, att vi just få de sista två
platserna ofvan däck. Fast Tina och
Eva nog gingo tidigt i morse till kontoret.

Vi äto middag på Strömborg, roddes det
af en dalkulla, der var mycket treffigt!

Jä nu har jag juist ej något annat att
saga. Farväl min egen vän! Nej vet jag
der ej glömmet att bebjuda om den frid --
der vet! Mansell Kjellström bad hel-
sa till Thilda och Lina. —

Hälsningar från din G.

Från
var
och
helt
nya
på
en
Albo.